

Nationalsocialistisk Kamp

#189

12 / 2022 (133)

Mina upplevelser i den nationalsocialistiska underjorden i Tyskland på 1970-talet

av Gerhard Lauck

Jag sitter med en kamrat i hans hem. Det ringer på dörrklockan. Brevbäraren levererar ett paket. Mina arbetskamrater hade skickat det via ytpost några veckor tidigare. Det innehåller flera av våra nya stora DIN-A2-affischer - ca 17 x 22 tum - med hakkors.

Senare hänger jag en av dessa stora affischer i fönstret när tåget passerar tågstationen i Magdeburg i den kommunistiska zonen.

Av erfarenhet visste jag att tåget stannade strax innan det nådde stationen. Under detta stopp placerade jag snabbt affischen utanför badrumsfönstret. Sedan skyndade jag mig till nästa vagn. Stack ut huvudet genom fönstret. Och såg affischen fladdra i vinden när vi passerade stationen, som var full av människor.

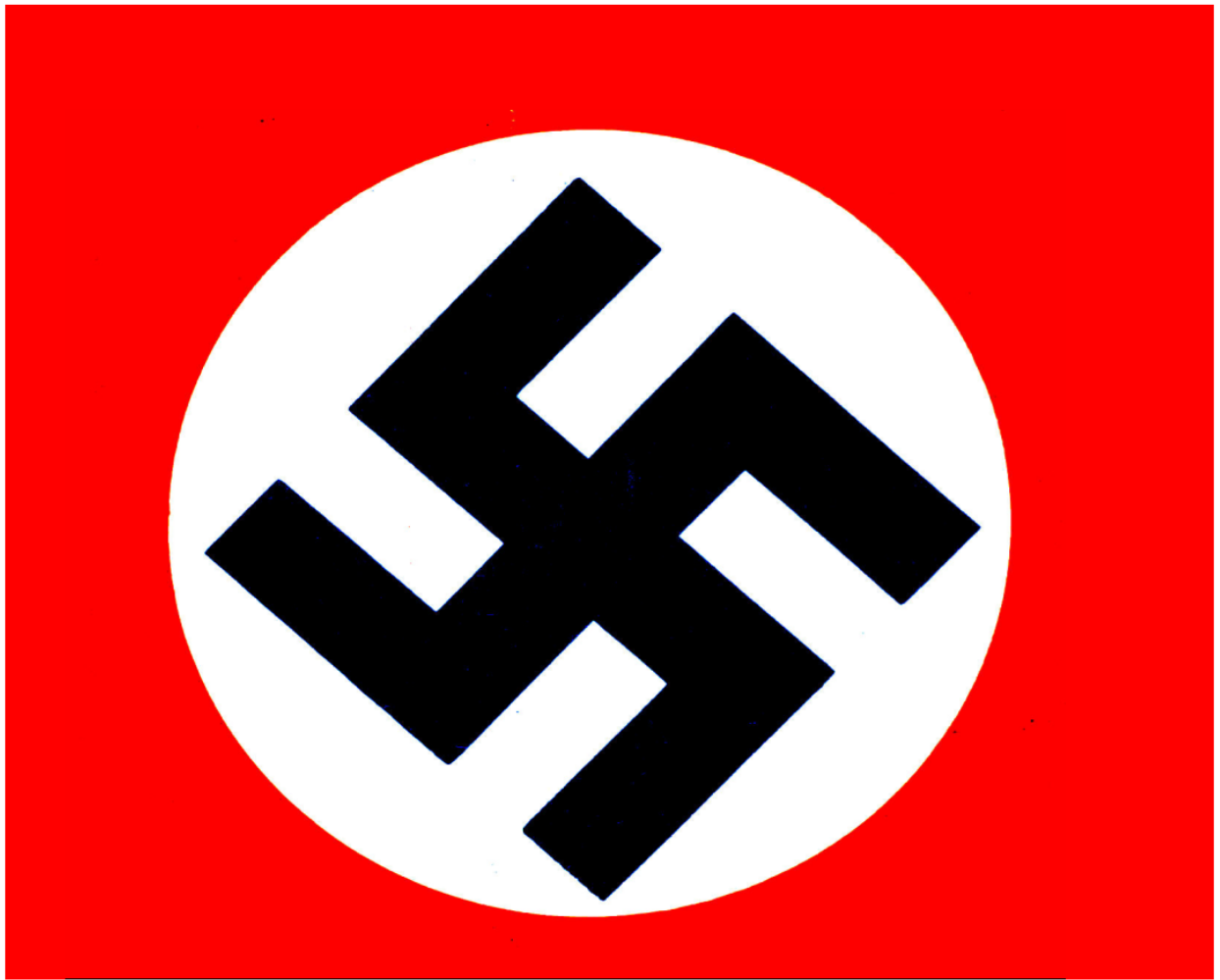
Denna typ av affisch används senare för en storskalig propagandaaktion. De placeras på överfarter på Autobahn. En del av Autobahn i Ruhrområdet stängs av i flera timmar medan myndigheterna tar bort dem.

Jag sitter med en kamrat i hans hem. Telefonen ringer. Hans släkting säger att det finns en nyhetsrapport om en amerikansk nationalsocialist i Hamburg som har utvisats. Jag hade varit i Hamburg några dagar tidigare. Finns det ett samband?

Jag bestämmer mig för att återvända till Hamburg och ta reda på det. Under resan köper jag en tidning och ser en artikel med mitt fotografi. I bildtexten påstås det att jag hade "försvunnit spårlöst".

I Hamburg frågar jag en kamrat. Han säger att jag gjorde rubriker i *Hamburger Morgenpost*.

Jag hade hållit ett tal vid en privat sammankomst. Efter att mötet officiellt avslutats av organisatören gick jag med på att bli fotograferad tillsammans med

***NS-Verbot
aufheben !***

**NSDAP/AO : Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.info**

några kamrater. Framför en hakkorsflagga. Detta fotografi publicerades i dagstidningen.

Jag konsulterar en advokat. Han hade varit en av försvarsadvokaterna vid den ökända Nürnbergtribunalen.

Jag tänker ändå lämna Tyskland snart. Men jag vill utnyttja denna möjlighet. Därför meddelar vi att jag planerar att hålla ett tal med temat *varför jag inte erkänner mitt utvisningsbeslut*. I detta tillkännagivande ingår plats och tid.

Naturligtvis vet vi att jag inte kommer att kunna hålla detta tal. Därför gör jag en kassetinspelning. Denna inspelning kommer att spelas upp på mötet.

När jag anländer till platsen ser jag att jag hade mer "manpower" än polisen. De förväntade sig inte att jag skulle dyka upp. Min största livvakt är större än deras största kollega. Min pojke flinar som om han skulle säga: "Får jag döda honom nu, chefen?" I stället för att arrestera mig ber polisen mig följa med dem. Jag går med på det.

På polisstationen visar jag dem min flygbiljett. Icelandic Airlines. Från Luxemburg till Chicago. Avresa nästa morgon. Jag förklarar att jag redan har kontrollerat alla resealternativ. Det enda sättet för mig att hinna med flyget är att åka tåg från Hamburg om 45 minuter. Polisen eskorterar mig till Hamburgs tågstation. En polis stiger på tåget med mig. Men han stiger av tåget när det når den sista stationen i Hamburg. Från och med nu är jag ensam.

Några månader senare, hemma i USA, läste jag en artikel om detta i tidningen för Västberlinavdelningen av Östberlins kommunistparti (!). Där påstås det falskt att jag fortfarande befinner mig i Tyskland.

Tvätten är en komplikation eftersom jag sällan stannar tillräckligt länge på samma ställe. Min lösning är att muta kamraternas fruar med antingen Moselvin eller Flensburg-rom.

En gång försöker jag transportera för mycket. Och bryter av gångjärnet på min resväska.

Efter att ha tillbringat en natt hemma hos en mycket attraktiv kvinnlig kamrat ser jag mycket fram emot den andra natten.

Tyvärr anser vår säkerhetsansvarige att det är för farligt för mig att tillbringa mer än en natt på samma plats.

Jag är naturligtvis mycket besviken!

En annan gång är jag tillsammans med en äldre, men fortfarande attraktiv, kvinnlig kamrat. Hon ler och försäkrar mig att hon inte kommer att förgripa sig på mig.

Tyvärr kan jag inte svara att jag inte har något emot det.

Nästa dag besöker vi en SS-änka. Hon ger mig ett vackert färgfotografi av Adolf Hitler. Det hade klippts ut ur en tysk tidning från efterkrigstiden (!).

När jag går förbi Sovjetunionens ambassad i Östberlin ser jag genast att den är alltför välbevakad. Men jag lyckas sätta klistermärken några kvarter bort.

På återresan satte jag ett hakkorsmärke på sidan av det rullande tåget. Bara 25 centimeter (12 tum) från huvudet på en polisman från den kommunistiska zonen! (Han tittar i motsatt riktning.) Jag tar ett fotografi med klistermärket i förgrunden och hans uniformsmössa i bakgrunden.

Tyvärr blir inget av de fotografier jag tar i den kommunistiska zonen lyckade. (Jag hade använt en mycket billig kamera.)

Andra fotografier i den västra zonen blir bra. Ett visar vårt hakkorsmärke på ingången till ett konsulat i den kommunistiska zonen (DDR).

Ett annat hakkors klistermärke pryder ingången till en polisstation.

Hakkorsdekaler placeras ofta över kommunistiska affischer.

Efter att ha satt ett hakkorsmärke vid ingången till Hamburgs centralstation går jag över gatan. Sätter mig på bänken vid en busshållplats. Och tittar på. Snart stannar en man. Tittar på hakkorsmärket. Tar fram ett anteckningsblock. Och skriver ner kontaktadressen. Några veckor senare kommer en förfrågan till Lincoln. Författaren skriver att han såg ett av våra hakkorsdekaler på denna plats!

Jag deltar i julfesten för provinsavdelningen av ett nationalistiskt politiskt parti.

En av gästerna frågar mig: "Är du Gerhard Lauck?"

Jag svarar: "Jag har hört att han har blivit utvisad."

Kamraterna som sitter bredvid mig flinar.

En av dem går ut för att röka. När han kommer tillbaka har han en rolig historia.

En annan kamrat hade anlänt till dörren till hallen. Han sa att polisen hade besökt honom. De letade efter Gerhard.

Den nyanlända kamraten frågade den andra: "Vet du var Gerhard är?"

Svaret: "Ja, han är där inne. Han dricker kaffe.

För övrigt heter denna kamrats unga son Adolf.

Det är mitt i natten. Jag sover djupt. Plötsligt väcks jag av en högljudd knackning på dörren. Och ett rop: "Polizei!" ("Polis!").

Jag hör svagt ett samtal.

Polisen befinner sig i rummet bredvid mitt.

Förmodligen vill polisen ha tag på mig. De gick helt enkelt till fel rum.

Jag tänker att jag har några minuter på mig att klä på mig och klättra ut genom fönstret. Utan bagage.

Lyckligtvis varar det svaga samtalet längre. Jag inser att polisen gick till rätt rum. De ville ha någon annan. Den här gången.

På en tågstation hör jag någon ropa mitt namn. Jag misstänker att det är polisen. Så jag fortsätter att gå. En man springer fram till mig. Han ler. En kamrat!

Vi följer efter en annan bil. Som kör för fort. Och därmed riskerar att dra till sig

polisens uppmärksamhet.

Min förare kommenterar: "Ibland tycker jag att jag borde ha skjutit alla för inkompetens. Och sedan låta mig själv bli skjuten för att jag har skjutit alla våra kamrater."

Jag deltar i ett möte med ett nationalistiskt politiskt parti. Jag lägger märke till en mycket vacker ung kvinna.

Kamraten som står bredvid mig föreslår att jag ska presentera mig. Men jag måste åka nästa dag. Så jag föreslår att han gör det. Många år senare möter jag honom av en slump. Och får veta att han gifte sig med henne!

Det är den första dagen av min första statligt betalda semester. En av personalen på lyxhotellet frågar mig om jag röker. Jag säger nej. Han flinar och säger: "Inte ens hasch?" Jag skakar på huvudet.

En annan anställd eskorterar mig till mitt privata rum. Han verkar förvånad och frågar: Han är förvånad och frågar: "Varför är du här?"

När jag ger honom en antydan, skriker han. "Åh, de 20 000 hakkorsmärkena! Jag läste om det i tidningen."

Snart vet hela personalen att jag är en kändis.

Jag tilltalas med "Herr Lauck".

Personal från andra avdelningar av hotellet besöker mig i mitt privata rum.

Senare dekorerar mitt rum med en liten hakkorsbanner som skickats från en kamrat i Argentina.

Under min vistelse skriver jag en kort broschyr på tyska om NSDAP/AO.

Efter några månader förflyttas jag till ett annat lyxhotell. Personalen här är mindre sympatisk. De konfiskerar till och med min argentinska hakkorsbanner. (Jag får tillbaka den när jag åker.)

Detta hotell erbjuder en gemensam timme. Alla gäster bjuds in till ett stort rum med TV.

När posten delas ut frågar en annan gäst personalen varför jag fick all post. Personalen svarar att jag inte fick all post. Jag fick bara MIN post. (Jag fick mer post än alla andra tillsammans.)

En dag tittar en av kortspelarna vid ett annat bord på mig och frågar: "Jag har en annan spelare vid ett bord på ett annat bord som frågar mig: "Mord?"

Jag ler och skakar på huvudet.

Efter fyra och en halv månad tar min semester slut.

Men först måste en politisk rättegång genomföras.

Vid ett tillfälle lämnas jag ensam i ett rum på andra våningen i domstolsbyggnaden. Jag frestas att klättra ut genom det öppna fönstret, men gör det inte.

Under rättegången beskriver min advokat mig som "en civiliserad centraleuropé, även om jag är född i Amerika".

När domaren nynnar på Hitlerjugendens hymn tror jag att domen kommer att bli mild.

Några dagar senare promenerar jag på hotellets innergård. En bekant röst ropar mitt namn. Det är en kamrat! Han håller på med byggnadsarbete. Jag tackar honom för möjligheten att fly. Men jag förklarar att jag ändå ska åka snart.

När jag återvänder till Nebraska får jag för första gången hörsnuva.
Behandlingen: whisky!

När jag besöker underjordiska celler får jag ibland frågan om jag känner en viss person. Jag spelar dum.

Om personerna i fråga redan känner varandra och litar på varandra kan de själva bestämma om de vill samarbeta eller inte.

Hur som helst kommer jag inte att bryta mot säkerhetsåtgärderna i vårt cellsystem.

Ibland blir jag "varnad" för den andra personen.

Ibland varnar BÅDA människor mig för den andra!

Jag antar att det bara är en personlighetskonflikt.

Ibland skämtar jag: *Om alla skulle samlas skulle de förmodligen döda varandra!*

Kul under hakkorset

En samling anekdoter sammanställd av Gerhard Lauck

3.

En vän berättade för mig att han blev ganska irriterad när FBI började fråga ut familj, vänner, grannar och arbetsgivare om hans politiska åsikter.

Så han tog på sig hela Stormtrooper-uniformen, gick in på agentens kontor, satte fötterna på hans skrivbord och sa: "Jag hörde att ni frågar om mig, (borttagen). Vad vill du veta? "

4.

Kamraterna hade för länge sedan lärt sig att det inte var klokt att parkera sina fordon framför partiets högkvarter över natten. Men alla utomstående visste inte detta. Och oppositionen underskattade tydligen vår intelligens.

En natt ekade det alltför vanliga ropet genom högkvarteret: "Eld!"

Branden var faktiskt utanför byggnaden. Tio meter höga lågor slog ut från en skåpbil som stod parkerad precis framför.

Det var dock INTE vårt fordon! De röda hade antagit att den tillhörde oss och brände den.

Vi njöt av det visuella spektaklet samtidigt som vi tyckte synd om den riktiga ägaren. Naturligtvis var det inte omöjligt för oss att se att det fanns en viss humor i situationen. Någon sa: "Marshmallows, någon?"

5.

En vän till mig, Gunnar, tog en promenad längs Kiel hamn. En kommunist kom fram och försökte sälja en röd tidning till honom. Han gillade inte att bli avbruten under sin promenad. Allra minst av en röd. Så han kastade helt enkelt kommunis-ten - tidningar och allt - i hamnen!

Publiken applåderade... och han fortsatte sin promenad.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Seitdem haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Adolf Hitler von Meissen, Vörsing, Verdingung und Verführung haben nicht ausgeglichen, die Kameraden der großen Liebe können hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu erreichen.

Alle Nationalsozialisten sind unerschütterlich. Wir sind Kampfgewinn und Kampfgewinn. Wir sind Kampfgewinn und Kampfgewinn. Wir sind Kampfgewinn und Kampfgewinn.

Die Bewegung ist eine starke geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorwiegend gegen sie dann dabei, die Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - zu begehen. Seine Mord und Ermordung, Überführung und Ermordung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Wahlkampf" oder im "Brennpunkt", ob mit Propaganda oder Gewalt oder auf einem Schießfeld stehen. Alle, jeder Nationalsozialist ist seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottwald Lank

Boletín de Noticias NS
www.nsdapao.org

#1805 18.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Informe frontal
Entrevista con Molly
Tercera parte

NSK: Sus proyectos actuales están obviamente relacionados con la filosofía y el arte.

Describe su opinión sobre el impacto de estos temas en la política.

Molly: Bueno, trato de seguir actualizando la galería de fotos, pero sobre todo me he concentrado en Adolf Hitler y el Ejército de la Humanidad (www.mountainofbismarck.com/total.html). Estoy en 21 páginas ahora, y tengo muchas más que hacer. Establecer la Segunda Guerra Mundial es un absoluto campo de minas de información. Estas informaciones sobre una cosa y te encuentras con dos cosas más para investigar. Se siente un poco como si fueras un arqueólogo, desenterrando el pasado enterrado. Un pasado que preferes no saber a la luz. Prefiero volver a grabar e intentar la arcaica de información y fotografías. A lo largo de los años han salido a la luz cosas extraordinariamente raras.

the NEW ORDER

Number 179 (179) Created 1973 April 20, 2017 (13)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottwald Lank

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

**Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk**

Blankett för prenumeration

( ) Prenumeration på NATIONALSOCIALISTISK KAMP för de kommande tolv numren. 30,00 Euro eller US\$30.00. [Ange vilken språkutgåva du vill ha!]

( ) Donation - Ditt stöd gör vårt arbete möjligt!

Name _____

Street _____

Stad _____ Stat eller provins _____ Postnummer _____

Country _____

(Valfritt) E-postadress / Telefon _____

Ställ checkar till följande adress: NSDAP/AO

Skicka till: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA